

Kl. 15:23

René Christensen (DF):

Som jeg sagde, er jeg fuldstændig enig i, at der er mennesker i det her land, som har det rigtig svært, og dem vil vi også gerne hjælpe. Men jeg må også lige påpege, hvad det beslutningsforslag, vi nu står med, starter med:

»Aldrig har så mange danskere haft så mange penge mellem hænderne. Arbejdsløsheden er rekordlav,« – hvilket er ukorrekt – »og velstanden har igennem længere tid været stigende, så der er blevet råd til rejser til udlandet, samtalekøkkener, fladskærme, nye biler og andre luksuriøse forbrugsgoder. Det går kort sagt rigtig godt for danskerne – og så alligevel ikke.«

Det vil sige, at det er det, man måler, hvornår det går rigtig godt, på. Det er jo på det her. Jeg forholder mig til det, der er blevet fremlagt, det, vi bl.a. skal stemme om i dag. Derfor er der stadig rigtig mange, der har det svært, og dem vil vi gerne hjælpe. Men som jeg sluttede med at sige, så gør det her forslag det ikke alene.

Kl. 15:24

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er der endnu en kort bemærkning fra fru Özlem Sara Cekic.

Kl. 15:24

Özlem Sara Cekic (SF):

Men ordføreren kan vel give Enhedslisten ret i, at der er en halvdel af Danmark, som har fået råd til alle de her ting, som har det rigtig godt, og så er der den anden halvdel – eller måske under halvdelen – som har det rigtig, rigtig svært, og det ved ordføreren da udmærket godt.

Så siger ordføreren, at Dansk Folkeparti ønsker at hjælpe de her mennesker, der har det svært. Ønsker? Siden hvornår er Dansk Folkeparti begyndt at ønske? De plejer da at have indflydelse, de plejer da at slå i bordet, de har dog kunnet få skattelettelser igennem. Så derfor undrer det mig rigtig meget, hvorfor Dansk Folkeparti ikke reelt ønsker at hjælpe danskere, som har et stort økonomisk problem, fordi de er så fattige på grund af starthjælpen, 300-timers-reglen og loftet over kontanthjælpen. De er ikke i stand til at købe tre måltider sund mad til deres børn, de er ikke i stand til at betale deres husleje.

Hvad er begrundelsen for, at Dansk Folkeparti ikke vil hjælpe dem? Er det, fordi mange af dem har minoritetsbaggrund?

Kl. 15:25

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 15:25

René Christensen (DF):

Nej, det er det bestemt ikke. Vi vil også gerne hjælpe, og vi har også indflydelse, og vi har også gjort rigtig meget.

Jeg vil godt starte med at sige, at det her ikke drejer sig om, at 50 pct. af den danske befolkning har det rigtig, rigtig skidt. Det billede, der bliver malet, er jo ikke korrekt. Jeg vil også sige, at når man læser det, der står her, om, at det er, fordi der er nogle, der har tjent mange penge, ja, så er det rigtigt – men der er måske også nogle, der har gjort en stor indsats. Men det ændrer jo ikke ved, at hvis der er mange, der tjener meget, og der er nogle, der tjener lidt mindre, så behøver man jo ikke være fattig, fordi der er nogle, der tjener mere. Og det var også det, jeg gjorde opmærksom på her.

Det, man måler fattigdom på her, er, hvor stor forskellen er i procent på dem, der tjener meget, og dem, der tjener lidt. Hvis alle i Danmark nu blev tilbudt 100 pct. ekstra i indkomst om året, ville der være nøjagtig lige så mange fattige på papiret, for det er sådan, man måler det.

Jeg er fuldstændig enig i, at det da ikke er acceptabelt, at der sidder nogen derude, der ikke kan få penicillin til deres barn – det ønsker vi jo heller ikke. Men jeg skal også sige, at alle, som bor i Danmark, har et personnummer, og når man har et personnummer, har man faktisk også tilknyttet en socialrådgiver, man kan henvende sig på sin kommune, og man kan også få hjælp mange steder. Men jeg anerkender da, at der stadig er et problem.

Kl. 15:26

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det hr. Orla Hav for en kort bemærkning.

Kl. 15:26

Orla Hav (S):

Den der med socialrådgiveren er vi nødt til lige at få manet i jorden. Det er jo faktisk sådan, at selv om man henvender sig til sin socialrådgiver, er socialrådgiveren jo bundet af de vedtægter, som er lavet i Folketinget, og som gør, at det i ganske, ganske mange tilfælde ikke er muligt for socialrådgiveren overhovedet at hjælpe de familier, der har børn, som ikke har mulighed for at få et par vinterstøvler, eller hvad det nu kan være. Så lad være med at henvise til, at bare man har en socialrådgiver, er ydelserne der også. Dem har man jo fjernet.

Jeg må sige, at jeg synes, at det er stødende, at man definerer fattigdom som manglende char-